Fizyka atomowa i ciała stałego 14/15

Andrzej Kapanowski https://ufkapano.github.io/

WFAIS, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

2024

Atomy

- Jeszcze na początku dwudziestego wieku wielu naukowców wątpiło w istnienie atomów. Obecnie nie ma wątpliwości, że substancje zbudowane są z atomów. Potrafimy fotografować pojedyńcze atomy, a nawet manipulować nimi na płaskich powierzchniach.
- Atomy są trwałe, większość istnieje bez zmian miliardy lat.
- Atomy łączą się ze sobą, tworzą trwałe cząsteczki i ciała stałe (chemia).
- Pierwiastki są uporządkowane w układzie okresowym, a fizyka kwantowa wyjaśnia ich właściwości chemiczne.
- Atomy emitują i pochłaniają światło w postaci fotonów o energii $h\nu=E_{n2}-E_{n1}$.

Moment pędu i moment magnetyczny atomu

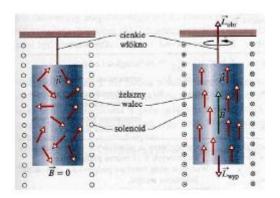
- Rozważmy klasyczny model cząstki o ładunku e krążącej wokół dodatniego centrum po orbicie o promieniu r. Masa cząstki wynosi m, prędkość v.
- Moment pędu cząstki względem centrum L = mvr.
- Niech T będzie okresem obiegu centrum przez cząstkę, $vT = 2\pi r$.
- Cząstka na orbicie tworzy jakby ramkę o powierzchni $A=\pi r^2$ z prądem $I=e/T=ev/(2\pi r)$.
- Dipolowy moment magnetyczny wynosi

$$\mu_L = IA = \frac{evr}{2} = \frac{eL}{2m}, \quad \vec{\mu}_L = -\frac{e}{2m}\vec{L}. \tag{1}$$

ullet Związek $ec{\mu}_L$ z $ec{L}$ jest prawdziwy również w fizyce kwantowej.

Doświadczenie Einsteina-de Haasa

Doświadczenie Einsteina-de Haasa (1917) pokazuje, że moment pędu i moment magnetyczny pojedyńczych atomów są ze sobą sprzężone.

Spin elektronu

- Elektron posiada własny spinowy moment pędu \vec{S} , zwany po prostu spinem. Jest to nieodłączna cecha elektronu, tak jak masa, czy ładunek elektryczny.
- Wartość spinu jest skwantowana i zależy od spinowej liczby kwantowej s. Dla elektronów, protonów i neutronów zawsze s=1/2.
- Składowa spinu mierzona wzdłuż dowolnej osi jest także skwantowana i zależy od magnetycznej spinowej liczby kwantowej m_s . Dozwolone wartości m_s to +1/2 lub -1/2.
- Istnienie spinu zaproponowali Uhlenbeck i Goudsmit na podstawie badań widm atomowych. Kwantowy opis spinu elektronu podał Dirac (1929).

Stany elektronowe atomu

Stany elektronowe atomu

Symbol	Liczba kwantowa	Dozwolone wartości
n	główna	1,2,3,
1	orbitalna	$0,1,2,\ldots,n-1$
m_l	magnetyczna	$ -I,-I+1,\ldots,I-1,I $
S	spinowa	1/2
m_s	magnetyczna spinowa	-1/2, +1/2

Momenty pędu i momenty magnetyczne

- Wszystkie stany o jednakowej liczbie n tworzą powłokę. Powłokę tworzy $2n^2$ stanów.
- Wszystkie stany o jednakowych wartościach liczb n i l tworzą podpowłokę. Podpowłokę tworzy 2(2l+1) stanów. Wszystkie stany tworzące podpowłokę mają niemal jednakową energię.
- Orbitalny moment pędu $L=\sqrt{I(I+1)}\hbar,\ \hbar=h/(2\pi).$
- Składowa orbitalnego momentu pędu $L_z=m_l\hbar$
- Dipolowy moment magnetyczny $\mu_L = \sqrt{I(I+1)}e\hbar/(2m_e)$.
- ullet Składowa momentu magnetycznego $\mu_{L,z}=-m_{l}\mu_{B}$,

$$\mu_B = \frac{eh}{4\pi m_e} = \frac{e\hbar}{2m_e} = 9.274 \times 10^{-24} J/T$$
 (magneton Bohra), (2)

 m_e jest masą elektronu.

Momenty pędu i momenty magnetyczne

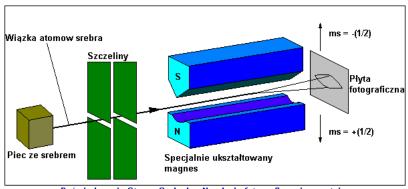
- Spinowy moment pędu $S = \sqrt{s(s+1)}\hbar = \sqrt{3/4}\hbar$.
- Składowa spinowego momentu pędu $S_z=m_s\hbar$.
- Spinowy dipolowy moment magnetyczny

$$\vec{\mu}_S = -\frac{e}{m_e} \vec{S}, \quad \mu_S = \sqrt{s(s+1)} e\hbar/m_e.$$
 (3)

- Składowa momentu magnetycznego $\mu_{S,z}=-2m_s\mu_B$.
- Całkowity moment pędu elektronu $\vec{J} = \vec{L} + \vec{S}$.
- Składowa $J_z = L_z + S_z$.
- Składowa $\mu_{J,z} = \mu_{L,z} + \mu_{S,z} = -(m_l + 2m_s)\mu_B$.

Doświadczenie Sterna-Gerlacha

Doświadczenie Sterna-Gerlacha. Na płycie fotograficznej pozostają dwa wyraźne ślady

Doświadczenie Sterna-Gerlacha

- Doświadczenie Sterna-Gerlacha (1922) pokazuje, że magnetyczny moment dipolowy atomów srebra jest skwantowany.
- Siła w niejednorodnym polu magnetycznym B = B(z),

$$E_{p} = -\vec{\mu} \cdot \vec{B} = -\mu_{z}B, \tag{4}$$

$$F_z = -\frac{dE_p}{dz} = \mu_z \frac{dB}{dz}.$$
 (5)

Istotny jest gradient pola magnetycznego wzdłuż osi z.

• Eksperyment pokazuje dwie dozwolone wartości μ_z atomów srebra, $\mu_{s,z}=-2(+1/2)\mu_B=-\mu_B$ i $\mu_{s,z}=-2(-1/2)\mu_B=+\mu_B$.

Zakaz Pauliego

- W poprzednio rozważanych pułapkach elektronowych otrzymywaliśmy skwantowane energie i stany kwantowe etykietowane zestawami liczb kwantowych. W pułapkach był więziony jeden elektron.
- Jeżeli rozważamy pułapki zawierające dwa lub więcej elektronów, musimy wziąć pod uwagę regułę rządzącą światem cząstek, których spinowa liczba kwantowa s jest połówkowa (1/2, 3/2, 5/2, itd.), czyli fermionów.
- Zakaz Pauliego dla fermionów (1925): Żadne dwa elektrony uwięzione w tej samej pułapce nie mogą mieć jednakowych wszystkich liczb kwantowych.
- Cząstki o całkowitych wartościach spinowej liczby kwantowej (0,1,2, itd.) nazywamy bozonami.
 Bozony nie podlegają zakazowi Pauliego.

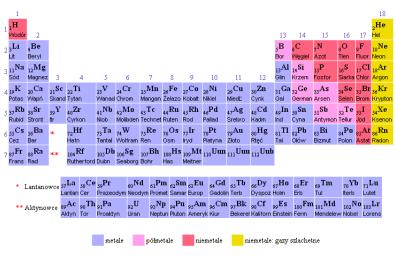
Budowa układu okresowego

- Pięć liczb kwantowych (n, l, m_l, s, m_s) identyfikuje stany kwantowe poszczególnych elektronów w atomie wieloelektronowym. Przypisując elektrony do stanów atomu wieloelektronowego musimy przestrzegać zakazu Pauliego.
- Podpowłoki o różnych wartościach / oznaczane są literami.

1	0	1	2	3	4	5	
oznaczenie	5	р	d	f	g	h	

- Przykład: Podpowłoka n=3, l=2 nazywa się podpowłoką 3d.
- Maksymalna liczba elektronów na podpowłokach:
 1s (2), 2s (2), 2p (6), 3s (2), 3p (6), 3d (10), ...

Budowa układu okresowego

Konfiguracje elektronowe pierwiastków

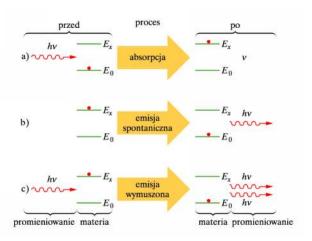
- Wodór (H), Z = 1, $1s^1$.
- Hel (He), Z=2, $1s^2$. Zamknięta powłoka n=1. Gaz szlachetny.
- Lit (Li), Z=3, $1s^22s^1$. Metal alkaliczny, elektron walencyjny 2s.
- Neon (Ne), Z = 10, $1s^2 2s^2 2p^6$. Zamknięte powłoki n = 1 i n = 2. Gaz szlachetny.
- Sód (Na), Z = 11, $1s^2 2s^2 2p^6 3s^1$. Metal alkaliczny, elektron walencyjny 3s.
- Chlor (Cl), Z = 17, $1s^22s^22p^63s^23p^5$. Halogen (fluorowiec). Chętnie przyjmuje elektron (NaCl).
- Żelazo (Fe), Z = 26, $1s^2 2s^2 2p^6 3s^2 3p^6 3d^6 4s^2$.

Lasery

- Atom może przejść z jednego stanu do drugiego w wyniku takich procesów jak:
 - (a) absorpcja (pochłonięcie fotonu, $E_x E_0 = h\nu$),
 - (b) emisja spontaniczna (emisja fotonu nie wywołana czynnikiem zewnętrznym),
 - (c) emisja wymuszona (foton o energii $h\nu$ wymusza emisję drugiego identycznego fotonu).
- Średni czas życia wzbudzonych atomów to około $10^{-8}s$, ale czasem może być nawet rzędu $10^{-3}s$ dla stanów metatrwałych.
- Kluczem do działania lasera (light amplification by the stimulated emission of radiation) jest emisja wymuszona.

Emisja spontaniczna i wymuszona

Inwersja obsadzeń

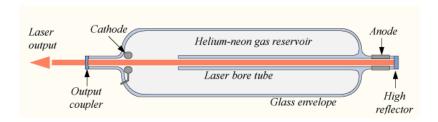
 Obsadzenie poziomów dla atomów w równowadze termodynamicznej w temperaturze T (rozkład Boltzmanna)

$$N_x = N_0 \exp[-(E_x - E_0)/(k_B T)],$$
 (6)

gdzie N_x , N_0 oznaczają liczby atomów w stanach o energiach odpowiednio E_x i E_0 .

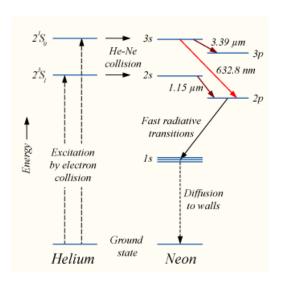
• W normalnych warunkach przy $E_x > E_0$ zachodzi $N_x < N_0$. Odwrócenie (inwersja) obsadzeń to sytuacja, w której $N_x > N_0$. Inwersja obsadzeń nie jest możliwa w stanie równowagi termodynamicznej.

Laser helowo-neonowy

Laser He-Ne zbudował A. Javan w 1961 roku. Szklaną rurę wypełnia gazowa mieszanka helu i neonu w stosunku 20:80. Akcja laserowa zachodzi w neonie.

Laser helowo-neonowy

Ciała stałe

- Przy ochładzaniu ciecze przechodzą do stanu stałego. Wyróżnia się dwa główne typy ciał stałych:
 - (a) ciała krystaliczne,
 - (b) ciała bezpostaciowe (amorficzne) i szkliwa.
- W krystalicznych ciałach stałych atomy są uporządkowane w okresowej trójwymiarowej strukturze zwanej siecią. Kryształy mają wyraźnie określoną temperaturę topnienia oraz na ogół są anizotropowe, czyli różne własności fizyczne zależą od kierunku.
- Ważne parametry kryształów:
 - (a) typ sieci krystalicznej (stałe sieci),
 - (b) ciepło właściwe,
 - (c) przewodnictwo elektryczne.

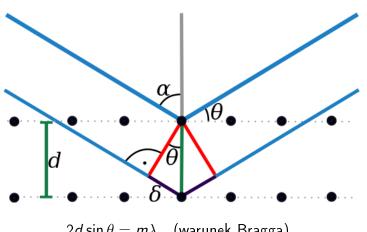
Dyfrakcja promieniowania rentgenowskiego

- Promieniowanie rentgenowskie (promienie X) to promieniowanie elektromagnetyczne z zakresu długości fali rzędu $10^{-10}\,m$. Czy siatka dyfrakcyjna o stałej $d=2500\,nm$ pozwoli rozdzielić dwie linie o różnej długości fali z tego zakresu?
- ullet Dla $\lambda=10^{-10} m$ pierwsze maksimum znajduje się

$$\sin \theta = \frac{m\lambda}{d} = \frac{(1)(0.1nm)}{2500nm} = 4 \times 10^{-5}.$$
 (7)

- Odpowiedź: nie da się zmierzyć.
- Max von Laue (1912) wykorzystał kryształ chlorku sodu NaCl jako naturalną siatkę dyfrakcyjną. W praktyce rozważamy odbicie promieniowania od rodziny równoległych płaszczyzn sieciowych.

Dyfrakcja promieniowania rentgenowskiego

 $2d \sin \theta = m\lambda$ (warunek Bragga).

(8)

Drgania sieci krystalicznej

- Atomy w węzłach sieci wykonują drgania, nawet w temperaturze zera bezwzględnego (drgania zerowe). Drgania rozchodzą się w krysztale w postaci pewnego rodzaju fal.
- Fale drgań cieplnych są skwantowane, tzn. że ich energia przenosi się kwantami, zwanymi fononami. Fonony mają szereg cech korpuskularnych i dlatego nazywa się je quasi-cząstkami.
- Specyficzne oddziaływanie fononów z elektronami przewodnictwa wywołuje zjawisko nadprzewodnictwa.

Ciepło właściwe kryształu (model klasyczny)

- Rozważmy model kryształu zbudowanego z N atomów. Każdy atom drga wokół położenia równowagi (3 stopnie swobody) w przybliżeniu w potencjale harmonicznym. Kryształ odpowiada zbiorowi 3N nieoddziaływujących oscylatorów harmonicznych klasycznych.
- Całkowita energia wewnętrzna $U = N \times 3 \times 2 \times (k_B T/2) = 3nRT$.
- Pojemność cieplna $C_V = 3nR$. Jest to prawo Dulonga-Petita. Prawo to nie jest spełnione dla niskich temperatur.

Kwantowy oscylator harmoniczny

- Rozważmy cząstkę w jednowymiarowym potencjale kwadratowym $U(x) = m\omega^2 x^2/2$.
- Energia cząstki E > 0.
- Z równania Schrödingera otrzymujemy energię

$$E_n = (n+1/2)\hbar\omega, \quad n = 0, 1, 2, \dots$$
 (9)

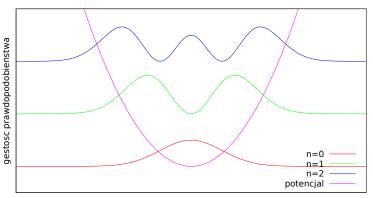
- Stan podstawowy n=0, $E_0=\hbar\omega/2$.
- Rozwiązanie równania Schrödingera

$$\psi_n(\xi) = C_n H_n(\xi) \exp(-\xi^2/2), \quad \xi = x \sqrt{m\omega/\hbar}.$$
 (10)

• Jest to jeden z niewielu ściśle rozwiązywalnych modeli w mechanice kwantowej.

Kwantowy oscylator harmoniczny

Kwantowy oscylator harmoniczny

polozenie

Model Einsteina ciała stałego

- W modelu Einsteina kryształ zbudowany z N atomów jest zbiorem 3N niezależnych rozróżnialnych kwantowych oscylatorów harmonicznych.
- Energia wewnętrzna ma postać

$$U = \frac{3N\hbar\omega}{2} + \frac{3N\hbar\omega}{\exp(\hbar\omega/k_BT) - 1}.$$
 (11)

• Określa się charakterystyczną temperaturę Einsteina $T_E = \hbar \omega/k_B$. Dla $T \gg T_E$ odtwarzamy model klasyczny i prawo Dulonga-Petita. Dla $T \ll T_E$ ciepło właściwe zmierza do zera,

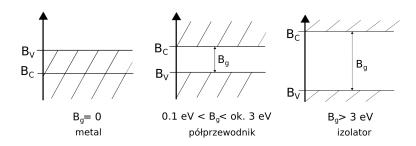
$$C_V = 3Nk_B(\hbar\omega/k_BT)^2 \exp(-\hbar\omega/k_BT). \tag{12}$$

27 / 30

Poziomy energetyczne w krysztale

- Przy zbliżaniu się do siebie dwóch atomów, funkcje falowe elektronów zaczynają się przekrywać. Powstaje układ dwuatomowy, a każdy poziom energetyczny izolowanego atomu rozszczepi się na dwa poziomy w układzie dwuatomowym.
- W krysztale zbudowanym z N atomów poziomy rozszepiają się na pasma energetyczne (zbiory bardzo bliskich sobie poziomów energetycznych). Sąsiednie pasma oddzielone są od siebie przerwą energetyczną.
- W izolatorach najwyższe pasmo z elektronami jest całkowicie zapełnione.
- W metalach najwyższe pasmo z elektronami jest częściowo zapełnione.

Pasmowa teoria przewodnictwa

 B_C - pasmo przewodnictwa (conduction band)

 B_a - przerwa zabroniona (band gap)

 B_{v} - pasmo walencyjne (valence band)

Przewodnictwo elektryczne metali

- Metal przewodzi prąd, ponieważ elektrony w najwyższym obsadzonym paśmie mogą z łatwością przejść do wyższych stanów energetycznych istniejących w tym samym paśmie.
- Przewodnictwo metali można opisać za pomocą modelu elektronów swobodnych, zwanych elektronami przewodnictwa, które mogą swobodnie poruszać się w całej objętości kryształu.
- Najwyższy poziom obsadzony przez elektrony w temperaturze T=0K w paśmie częściowo zapełnionym nazywamy poziomem Fermiego. Odpowiadająca mu energia to energia Fermiego (dla miedzi $E_F=7.0eV$). Elektrony o energiach bliskich energii Fermiego mają istotną rolę we właściwościach elektrycznych i cieplnych metali.